U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.,** proti žalované: **Vězeňská služba České republiky,** se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 7. 12. 2018, č. j. 30 A 272/2018 - 20,

takto:

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel) domáhá zrušení shora označeného usnesení krajského soudu, kterým byl zamítnut návrh stěžovatele na vydání předběžného opatření ve věci žaloby ze dne 24. 10. 2018 na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve věci poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, poskytnutí informací v oblasti ubytování).

[2] Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 28. 1. 2004, 1 Ans 2/2003-35, publ. pod č. 762/2006 Sb. NSS konstatoval, že rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření je rozhodnutím dočasným, neboť má pouze omezené trvání. Kasační stížnost směřující proti rozhodnutí, jímž byl zamítnut návrh na vydání předběžného opatření, je proto podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. nepřípustná; ke stejnému závěru dospěl Nejvyšší správní soud i v usnesení ze dne 15. 2. 2006, č. j. 3 Ads 5/2006 - 53. Obdobně v usnesení ze dne 28. 12. 2004, č. j. 5 As 52/2004 - 172, publ. pod č. 507/2005 Sb. NSS, zdejší soud konstatoval, že rozhodnutí o odkladném účinku žaloby je rozhodnutím, které je podle své povahy dočasné [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.]. Tyto závěry zdejšího soudu byly potvrzeny poté i Ústavním soudem v usnesení ze dne 9. 6. 2005, sp. zn. III. ÚS 156/05, publ. pod č. 13/2005 Sb. n. u. ÚS.

[3] Podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je kasační stížnost nepřípustná proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Rozhodnutím dočasným je nepochybně i rozhodnutí, kterým soud rozhoduje o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, a to bez ohledu na to, zda soud podanému návrhu vyhoví či nikoli. To platí i v případech, kdy

výkonem rozhodnutí správního orgánu, napadeného žalobou, je nastolena nevratná situace a veškerá pozdější opatření k nápravě již nejsou schopná původní stav obnovit. Rozhodnutí krajského soudu, kterým byl zamítnut návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, nijak neovlivňuje průběh samotného řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu.

[4] Stěžovatel, byť byl krajským soudem správně poučen o nepřípustnosti kasační stížnosti, tuto podal. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než ji dle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) *per* § 120 s. ř. s. odmítnout.

[5] Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud pouze podotýká, že v případě postupu dle zákona č. 106/1999 Sb., je žalovaným správním orgánem jakož i povinným subjektem nikoli jednotlivá věznice, ale Vězeňská služba ČR, se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4; otázkou místní příslušnosti v případě poskytování informací dle zákona č. 106/1999 Sb. ve vztahu k Vězeňské službě ČR se zdejší soud zabýval např. ve věci sp. zn. 4 As 269/2018, sp. zn. 5 As 284/2018 či sp. zn. 5 As 358/2018, etc.; k otázce zkoumání místní příslušnosti krajského soudu viz též usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 11. 2018, č. j. Nad 99/2018 -75.

[6] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s §120 s. ř. s.; žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla - li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2018

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu